

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Argo Kalda Mardi talu

κατά

Põllumajanduse Registrate ja Informatsiooni Amet (PRIA)

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 93, παράγραφος 1, το άρθρο 94 και το παράρτημα II του κανονισμού (ΕΕ) 1306/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2013, σχετικά με τη χρηματοδότηση, τη διαχείριση και την παρακολούθηση της κοινής γεωργικής πολιτικής και την κατάργηση των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 352/78, (ΕΚ) αριθ. 165/94, (ΕΚ) αριθ. 2799/98, (ΕΚ) αριθ. 814/2000, (ΕΚ) αριθ. 1290/2005 και (ΕΚ) αριθ. 485/2008 του Συμβουλίου, έχουν την έννοια ότι επιτρέπουν σε κράτος μέλος να επιβάλλει, ως πρότυπο για την καλή γεωργική και περιβαλλοντική κατάσταση περί της οποίας κάνει λόγο το ως άνω παράρτημα II, την υποχρέωση διατήρησης σε συγκεκριμένη γεωργική έκταση χώρων ταφής οριοθετημένων με λίθους, των οποίων η μετακίνηση συνεπάγεται παράβαση του προτύπου αυτού, και, ως εκ τούτου, μείωση των ενισχύσεων που οφείλονται στον ενδιαφερόμενο γεωργό.
- 2) Το άρθρο 72, παράγραφος 1, στοιχείο α', το άρθρο 91, παράγραφοι 1 και 2, το άρθρο 93, παράγραφος 1, και το άρθρο 94 του κανονισμού 1306/2013, καθώς και το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχεία β', γ' και ε', του κανονισμού (ΕΕ) 1307/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2013, περί θεσπίσεως κανόνων για άμεσες ενισχύσεις στους γεωργούς βάσει καθεστώτων στήριξης στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 637/2008 και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 73/2009 του Συμβουλίου, έχουν την έννοια ότι οι υποχρεώσεις σχετικά με την καλή γεωργική και περιβαλλοντική κατάσταση, τις οποίες προβλέπει ο κανονισμός 1306/2013, πρέπει να τηρούνται ως προς το σύνολο της γεωργικής εκμετάλλευσης και όχι μόνον ως προς τη γεωργική έκταση για την οποία έχει συγκεκριμένα ζητηθεί ενίσχυση.

(¹) ΕΕ C 338 της 9.10.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 7ης Αυγούστου 2018 [αίτηση του Riigikohus (Εσθονία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Viking Motors AS κ.λπ. κατά Tallinna linn, Maksu- ja Tolliamet

(Υπόθεση C-475/17) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Φορολογία — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Άρθρο 401 — Εθνικοί φόροι που έχουν τον χαρακτήρα φόρων κύκλου εργασιών — Απαγόρευση — Έννοια του «φόρου κύκλου εργασιών» — Τοπικός φόρος επί των πωλήσεων — Ουσιώδη χαρακτηριστικά του ΦΠΑ — Δεν υφίστανται]

(2018/C 352/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η εσθονική

Αιτούν δικαστήριο

Riigikohus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Viking Motors AS, TKM Beauty Eesti OÜ, TKM King AS, Kaubamaja AS, Selver AS

κατά

Tallinna linn, Maksu- ja Tolliamet

Διατακτικό

Το άρθρο 401 της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται στη διατήρηση σε ισχύ ή στην επιβολή φόρου όπως ο επίμαχος στην υπόθεση της κύριας δίκης φόρος επί των πωλήσεων.

(¹) EE C 347 της 16.10.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 7ης Αυγούστου 2018 [αίτηση του Bundesgerichtshof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Verbraucherzentrale Berlin eV κατά Unimatic Vertriebs GmbH

(Υπόθεση C-485/17) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Προστασία των καταναλωτών — Οδηγία 2011/83/EE — Άρθρο 2, σημείο 9 — Έννοια του «εμπορικού καταστήματος» — Κριτήρια — Σύμβαση πώλησεως συναφθείσα στο εκθεσιακό περίπτερο που διατηρεί έμπορος σε εμπορική έκθεση)

(2018/C 352/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Verbraucherzentrale Berlin eV

κατά

Unimatic Vertriebs GmbH

Διατακτικό

Το άρθρο 2, σημείο 9, της οδηγίας 2011/83/EE του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2011, σχετικά με τα δικαιώματα των καταναλωτών, την τροποποίηση της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 1999/44/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και την κατάργηση της οδηγίας 85/577/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 97/7/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι εκθεσιακό περίπτερο όπως το επίμαχο στην κύρια δίκη, το οποίο διατηρεί έμπορος σε εμπορική έκθεση και στο οποίο αυτός ασκεί τις δραστηριότητές του για μερικές ημέρες ετησίως, αποτελεί «εμπορικό κατάστημα», κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, εφόσον, υπό το πρίσμα του συνόλου των πραγματικών περιστάσεων που πλαισιώνουν τις δραστηριότητες αυτές, και ιδίως του τρόπου που εμφανίζεται το ως άνω εκθεσιακό περίπτερο και των πληροφοριών που παρέχονται στους χώρους της ίδιας της εκθέσεως, ένας καταναλωτής που έχει τη συνήθη πληροφόρηση και είναι ευλόγως προσεκτικός και ενημερωμένος μπορούσε ευλόγως να αναμένει ότι ο εν λόγω έμπορος ασκεί τις δραστηριότητές του στο ως άνω εκθεσιακό περίπτερο και απευθύνεται στον εν λόγω καταναλωτή προκειμένου να συνάψουν σύμβαση, πράγμα που εναπόκειται στο εθνικό δικαστήριο να εξακριβώσει.

(¹) EE C 392 της 20.11.2017.